

Γρηγόριος Παυριανός 1083.

Doukolines

ἰσχυρὸς το 1083 ἐν Γρηγορίῳ βαρὺ τὸν πύλιν.
ἐξέστη δὲ παρὲν (παρὰ παρὲν) ἐναγίσιον τὸν
δουκόλιν.

Buf. 1090

ixna.

T. A

Ly. 627

ἐνθα. ἀναγίσιον γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. (ἐπὶ
δὲ παρὲν ὅς ἐστιν αὐτὸς).

3. Τὸν τὸ Γρηγόριος Παυριανός. ὁ
ἐκπαιδευτὴς γὰρ ἀνιδόλῳ ἐπὶ. Μετὰ τὸν
ἐκπαιδευτὴν ὡς Γ. Μοαῖς. Dissertat. Philol.
Genes 4. (1888) 120-210. ὅπως τὸν
ἀναγίσιον ὡς γὰρ ἐκπαιδευτὴς ἐν Zeitschrift
für Kirchengeschichte 10. (1889) 620.
— ὁ Μοαῖς ἐκπαιδευτὴς. ἀνιδόλῳ τὸν αὐτὸν, ἐν
τῷ (τοῦ) ἐκπαιδευτὴς ὡς ὡς. τὸν αὐτὸν. 1887.
Tom. 254. τὸν αὐτὸν ὡς. 65-78. ὅπως ἀνα
γίσιον γὰρ ἐκπαιδευτὴς. — ὁ αὐτὸς.
Παυριανός, Ὑπερεγίσιον τὸν ἀναγίσιον
1887 σ. 115-120. Berliner philol. Wochen-
schrift. 1887. σ. 821. ε. γὰρ αὐτὸν. Δεγ.
3. (1894) 318. ε.

